

Louise Glück

Esős reggel

[RAINY MORNING]

Nem szereted a világot.
Ha szeretnéd a világot, lennének
képek a verseidben.

John szereti a világot. Van egy
mottója: „Ne ítéljtek,
hogy ne ítéltessetek!”

Ne vitasd ezt az értelmezést,
miszerint nem lehetséges
szeretni azt, amit az ember
nem hajlandó megismerni:

a beszéd tagadása nem
a tudatosság elnyomása.

Nézd meg Johnt, még ilyen
nyomasztó napon is dolgait
intézi odakint a világban.
Az, hogy te nem akarsz elázni,
hasonlít a macska patetikus

preferenciájára, miszerint
halott madarakra vadászik, ami

tökéletes összhangban van
megszelídített spirituális témáiddal,
ősz, veszteség, sötétség stb.

Csukott szemmel is képesek vagyunk
írni a szenvedésről. Mutass meg
többet magadból; mutasd meg titkos
szenvedélyedet a vörös hús iránt.

Kána

[CANA]

Mit mondjak neked, amit nem tudsz,
ami újból megremegtet?

Aranycserje
az útszélen, nedves
kövek között, jácinttal
beültetett töltéseken –

tíz éven át boldog lehettem.
Te ott voltál; bizonyos értelemben
viszont mindig itt, velem. A ház, a kert
folyton fényben állt,
nem égi fényben,
hanem jelképes, sokkal
erőteljesebb fényben,
néhány földi holmi
burkoltan átalakítva –

ez mind eltűnt,
felszívta egy érzéketlen folyamat. Mi
fog nekünk világítani
most, hogy a sárga fáklyák
zöld ágakká váltak?

Télemakhosz vétke

[TELEMACHUS' GUILT]

Az a türelem, amit anyám
apámon gyakorolt
(amit apám önámításában
elismerésnek vett, pedig valójában
a düh egy fajtája volt – gondolt-e
valaha arra, miért nem tette
szóvá hazája elhagyását?): megfertőzte
gyerekkorom. Anyám türelmesen
etetett; viselkedésemtől függetlenül
türelmesen felügyelte a gondjaimat viselő
kedves rabszolgákat, mely

feltételezést egyre növekvő
arroganciával teszteltem.
Számomra egyértelműnek tűnt,
hogy az ő szemszögéből nézve
nem létezem, mivel
tetteimben nem volt meg
az őt zavaró erő: irigykedtek
rám játszótársaim.
Az eljövendő évtizedekben
büszke voltam apámra,
amiért távol maradt,
még akkor is, ha ezt
rossz indokkal tette;
rutinosan mosolyogtam,
amikor anyám sírt.
Remélem, most már képes
megbocsátani ezt a kegyetlenséget;
remélem megértette, hogy mi is volt ez
saját hidegségéhez képest:
a függetlenség megtartásának
eszköze – attól,
amit az ember igazán szeret.

Télemakhosz dilemmája

[TELEMACHUS' DILEMMA]

Soha nem tudom eldönteni, mit írjak
szüleim sírkövére. Tudom,
apám mit akar: a szeretett
szót, mert lényegre törő, feltéve, ha
minden nőt
számításba veszünk. De ez
kirekeszti anyámat,
aki azt állítja, hogy
ez őt
egyáltalán nem érdekli;
kívánatosabbnak tartaná,
ha saját eredményei
képviselnék. Tapintatlanságnak
tűnhet emlékeztetni őket,
hogy a halottakat nem
hiúságuk megörökítésével és

nem a saját magukra vetett fénnyel
tisztelik meg. Ízlésem
szószátyárság nélküli
hitelességet diktál; ők
a szüleim, következképpen
együtt látom őket,
néha *férjnek és feleségnek*,
máskor *szemben álló feleknek*.

GYUKICS GÁBOR FORDÍTÁSA

Tor Ulven

Egy költő

[ÉN DIKTER]

Rég abbahagyta, hogy papírt és tollat használjon. Helyette rengeteg apró, fekete hangyát enged rá egy fehér márványlapra, amitől szinte magától egy új nyelv születik. Annyi az egész, hogy a megfelelő pillanatban leönti az írást olvadt üveggel.

*

Az élet elmarad.

Aludjunk tovább
a következő
eonig.

A nap úgyis mindjárt
szupernova lesz,
tök mindegy.

Kötelező oktatás

[OBLIGATORISK UNDERVISNING]

Felfordítasz egy követ a nedves földön, mert szereted nézni a hangyákat, a halványsárga férgeket és fülbemászókat, amik várhatóan alatta nyüzsögnek. Hogy te legyél az első, aki felfedezi és tetten éri ezeket az apró csúszómászókat. De most a kő alsó felén egy arc van. Az arc kásás hangon beszélni kezd, miközben földmorzsák peregnék le körben a szájról. Lassanként megérted a csikorgó, de parancsoló beszédéből, hogy te következel, neked kell arccal a földre feküdnöd addig, míg valaki jön, és véletlenül visszafordít gyerekes kíváncsiságból.